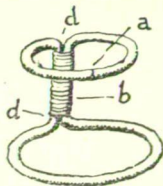

2. *Lágytojás-tartó. Anyag és szerszám ugyanazok. A munka menete és mozzanatai:* A kezdeti véget, *a*-t, pontosan síkra reszeljük, aztán a 3.a) ábra szerint hajlítjuk.

3.b) ábra a kész tartó látszati képe. A *d* pontoknál behajlítva csonkakúp szerint elrendezzük. A *b* részt 5-ös huzallal betekercselve megerősítjük. A tojáshoz *a*-nál szabályozzuk a tartónyílást.

Mindkét feladat a következő tanítási vázlat alapján dolgozható fel:

3. b) ábra

1. A felszerelés ellenőrzése.
2. Kapcsolat a múltórai anyaggal. (Ismétlés.)
3. Célkitűzés. Az elkészítendő tárgy bemutatása.
4. Általános irányú megbeszélés.
5. Szakszerű megbeszélés. Anyag és röviden az elkészítési mód a befejezésig.
6. Az adatoknak, magyarázó rajzoknak a munkafüzetbe való bejegyzése.
7. Az első mozzanatig való pontos utasítások.
8. Az újonnan kézbe kerülő szerszámok vagy fogások ismeretése, bemutatása.
9. A szerszám használati módjának bemutatása.
10. A munka megindítása.
11. Mozzanatonkénti ellenőrzéssel és utasításokkal, bemutatókkal a munka folytatása befejezéséig. A közös hibák együtt javítandók.
12. A munka befejezése, a szerszámok és a munkahely rendbehozása.
13. A tanultak rövid összefoglalása.
14. A jövő órai munka célkitűzése és szükséges utasítások (pl.: az anyagra vonatkozólag).

Fogassy Ödön.

IRODALOM — LAPSZEMLE — HIREK

A Magyar Pedagógia f. évi 7—8. számába Kornis Gyula: Az ötven éves középiskolai törvény, Mitrovics Gyula: A pedagógia és a pszichológia kapcsolata, Lux Gyula: Az idegen nyelvi szótanulás nyelvlélektani vizsgálata címen írtak tanulmányokat. Az irodalmi rovat pedig több könyvismertetést ad, többek között Gyulai Ágost: Lux Gyulának: A modern nyelvoktatás, Kiss József: Kiss Sándornak: Az elemi iskolai számtan és mértan-tanítás c. könyvét ismerteti.

A magyar polgári iskolai kérdés szempontjából értékes lesz közlünk Kornis Gyulának, a nagy kulturpolitikuskak, jeles tanulmánya III. részében közölt megállapításait, melyekben felpanaszolja, hogy a közép-

iskolai törvény 1883. évi parlamenti tárgyalásakor »a sok szónok között egy sem akadt, aki a középiskola saját szerű hivatását s a nemzeti közönségben vitt szerepét az egész iskolarendszer organizmusába beállítva vizsgálta volna. Így alkalmat nyílt volna a többi fajta középfokú iskolák, főleg szakiskolások fontosságának szociálpolitikai szempontból való hangsúlyozására«. Ennek s az 1883. évi minősítési törvény ama intézkedésének, hogy minden kishivatalnok álláshoz a középiskolai érettségi kívántatott meg, tulajdonítja a kiváló szerző azt, hogy az önálló existenciát jelentő gazdasági pályák helyett egy »hivatalnoki proletárosztály« fejlődhetett ki. A középiskolák színvonalát is ezen intézkedések szorították le s »a mai középosztály tragikus helyzetének is itt van egyik főforrása«.

Ezekután önként felvetődik az a kérdés, hogy a küszöbön álló középiskolai reform tekintettel lesz-e majd a múlt adott tanulságaira. Azok, kik az új korszerű reformot előkészítik, a társadalom beidegződött előítéleteivel szemben rászánhatják-e magukat arra az egyedüli helyes elhatározásra, hogy az új magyar középiskolát minden kvalifikációs jog ki-
 kapcsolásával tisztán a legfelsőbb tudományos továbbképzés előiskolájává tegyék. Csak így, az egész magyar közoktatásügy organikus átszervezésével várhatja a magyar polgári iskolai tanárság azt, hogy a (szintén aktuális polgári iskolai reform is helyes irányban nyerjen megoldást. Csak így remélhető, hogy a mai középiskolák nagy tömegei egy olyan iskolafaj felé tereltesse, mely praktikus irányával a produktív életre és gyakorlati életpályákra nevel s hogy a kifejlesztett polgári iskolával minősített kishivatalnoki kar is olyan gyakorlati műveltséggel kapcsolódik be a magyar életbe, mely hivatásában részére reális eligazodási alapot jelent.
 (k.d.)

A **Pedagógiai Szeminárium** folyó évi 8. számában *dr. Schmidl Sándor* folytatja: A nemzeti munkaterv kulturpolitikai oldala c. nagyobb tanulmányát, mely e részében főleg a középiskola reformjával foglalkozik. *Dr. Sebők Zsigmond*: A gyermek balesetek megelőzése otthon és az utcán címen értekezik, közölvén »A nemzeti gyermekhéten«, 1933. május hó 20-án tartott előadását. *Dr. Zuckermann Ferenc*: Az iskolaegészségügy kézikönyve c. tanulmányát folytatja. *Dr. Baranyai Erzsébet*: Új iskolai módszerek Amerikában, *Szántó Lőrinc*: Szemléletes történetírás, *Nyáry László*: A gyermek emlékezőtehetsége címen értekezik. A lap további részében kisebb közlemények, könyvismertetések vannak, *Fodor Endre* pedig: Közhasznú ismeretek c.-enközül a tanításnál is gyümölcsözően felhasználható mozaikokat.

A mai számból különösebben érdekel bennünket *dr. Zuckermann Ferenc* cikke. »Az iskolaegészségügy kézikönyve« c. nagyobb tanulmányában széles látókörével tulajdonképpen a mai iskola nevelési és didaktikai kérdéseit tárgyalja. Így a mostani részben a túlterhelés, a fáradtság és kimerültség, az otthoni tanulás és az iskolai szünet problémáit tárgyalja. Cikket az iskolai rendtartásnak és az iskola belső életének s az idevágó széleskörű irodalomnak teljes ismeretével írta meg; megállapításai teljesen reálisak és modernek. Igen tanulságos gondolatokat ébreszt *dr. Baranyai Erzsébetnek* »Az új iskolai módszerek Amerikában« c. tanulmánya is, míg *Szántó Lőrinc* »Szemléletes történettanítás« c. cikke a történettanítás metodikájára nyújt értékes új szempontokat.